

свого телефону. Студенти, в свою чергу, мали можливість, не виходячи з дому, відвідати культурний захід і задати питання, обговорити тему і т. ін.

Таким чином, використання онлайн платформ з метою мовної підготовки іноземних студентів дозволяє вирішити такі завдання:

- формування індивідуального плану і графіка навчання;
- організація командної роботи над проектами, ідеями;
- використання комунікативних методів навчання (чати, конференції, дебати, круглі столи та ін.);
- розширення формату географії (наприклад, можливість відеозв'язку з іноземними студентами, які навчаються в інших ЗВО);
- постійна актуалізація інформації, своєчасність її отримання з різних джерел, більш легке сприйняття інформації, її візуалізація;
- використання практико-орієнтованих методів навчання (дискусії, проекти, навчання у співпраці, дослідницька діяльність);
- єдиний освітній процес, що поєднує можливості очного та дистанційного навчання.

Література:

1. Суглобов А. Е. Методические аспекты организации дистанционного обучения иностранных студентов в вузах Российской Федерации // Вестник КГУ им. Н.А. Некрасова. – 2014. – № 2.
2. Фомина, А.С. Онлайн-обучение в высшем учебном заведении: методики, контент, технологии // Общество: социология, психология, педагогика. – 2016. – № 1. – С. 101–106.

Особливості викладання іноземних мов підчас пандемії

Оробінська М.В.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

м. Харків, Україна

e-mail: mariaorobinska@gmail.com

У сучасному взаємопов'язаному світі вміння спілкуватися кількома мовами є ключовим для взаємодії з людьми з різних країн та культур, з якими ми неминуче перетинатимемось. Окрім пізнавальних та економічних переваг, вивчення інших мов має і міжкультурні переваги, оскільки сприяє розумінню складності культур і дозволяє дізнатись про інше бачення світу. Тому вивчення

іноземної мови може виступати потужним інструментом для підвищення міжкультурних навичок, посилення глобальної співпраці та відкриття нових та інноваційних способів мислення та спільної роботи.

Країни визнають багато переваг, пов'язаних із вивченням іноземних мов, і роблять більший акцент на викладанні іноземних мов у школах.

Останні дані міжнародного опитування викладачів ОЕСР TALIS дають деякі уявлення про те, хто такі викладачі іноземних мов та як криза коронавірусу (COVID-19) може вплинути на них [1].

Вчителі іноземних мов частіше бували за кордоном з професійних причин, ніж інші викладачі. Окрім вивчення мов за кордоном, викладачі іноземних мов часто навчаються в інших країнах в рамках навчання або викладають за кордоном. Різниця особливо велика в Європейському Союзі (ЄС), де в середньому 52% викладачів іноземних мов навчались за кордоном за час своєї педагогічної освіти, порівняно з лише 18% інших викладачів. Крім того, 26% викладачів іноземних мов в ЄС викладали за кордоном, у порівнянні з лише 9% інших викладачів. Міжнародні обмеження під час пандемії COVID-19 дуже ускладнюють розвиток цього міжнародного професійного досвіду.

Під час коронавірусу було обмежено не лише підвищення кваліфікації вчителів. Вчителі іноземних мов відіграють важливу роль у супроводі приїжджих учнів за кордон, і 22% з них подорожували за кордон, щоб налагодити контакти з іншими школами, порівняно з 13% інших викладачів. Однак вчителі іноземних мов частіше за інших вчителів використовують технології у своїх класах та як частина своїх уроків. Інтегруючи технології у своє навчання, викладачі іноземних мов можуть продовжувати відігравати ключову роль у зв'язку учнів та шкіл інших мовних спільнот - вирішальне завдання на даний момент [1].

Дані TALIS також дають нам короткий знімок того, що насправді викладають викладачі іноземних мов. У середньому 18% викладачів викладають сучасні іноземні мови, з великими відмінностями в системах

освіти; в Австрії, Чехії, Данії, Ісландії та Норвегії 30% викладачів або більше повідомляють про викладання сучасних іноземних мов (деякі з них поряд з іншими предметами). На відміну від цього, це стосується менш ніж 10% викладачів в Австралії, Англії (Великобританія), Сінгапурі, Південній Африці та США. Більшість (63%) викладачів іноземних мов викладають також в інших предметних категоріях. Найбільш поширеною предметною категорією є "читання, письмо та література" рідною мовою учнів або мовою навчання, за якою йдуть суспільні науки, мистецтво, технології, математика та наука.

Існують деякі відмінності у змісті підготовки вчителів іноземних мов порівняно з іншими вчителями. Вчителі іноземних мов на дев'ять процентів частіше, ніж інші вчителі, повідомляють, що викладання в мультикультурному чи багатомовному середовищі було частиною їхньої формальної освіти або навчання; і що вони почуваються "добре" або "дуже добре" підготовлені до цього [2].

Результати TALIS показують, що вчителі іноземних мов відрізняються від інших вчителів і можуть внести свій внесок у свої школи унікальними способами. Вони почуваються краще підготовленими до викладання в багатокультурному або багатомовному середовищі, і той факт, що вони частіше беруть участь у міжнародній мобільності, також дозволяє їм виступати в ролі "міжнародних послів" своїх шкіл. Досвід та ноу-хау пересічного вчителя іноземних мов можуть стати надбанням для шкіл, які шукають шляхи підтримувати зв'язок та зберігати безперервність освіти, особливо під час кризи коронавірусу.

Література:

1. Krashen S. Seven Tips for Teaching Language During Covid-19 [Електроний ресурс] / Stephen Krashen/ Режим доступу: <https://www.languagemagazine.com/2020/05/08/stephen-krashens-seven-tips-for-teaching-language-during-covid-19/>
2. Covacevich C., Vargas J. How might the coronavirus crisis be affecting foreign language teachers? [Електроний ресурс] / Catalina Covacevich, Jimena Vargas // OECD Education and Skills Today – Режим доступу: <https://oecdeditoday.com/coronavirus-foreign-language-teachers/>